

Előfizetési árak:

Egész évre	12	frt.
Félévre	6	"
Negyedévre	3	"
Egy órára	1	"
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Pleitcz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lamlások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételevel.

A király akarja.

Nagybecskerek, április 28.

Hónapok óta hirdetik már Apponyi és Eötvös szócsövei, hogy az egyházpoltikai reformokból nem lesz semmi, mert nem akarja a király s ime a legendák arról az ellenzéstől, melylyel a Wekerle-kabinet egyházpoltikai szándékai a korona részéről állítólag találkoznak, immár tények által vannak desavouálva, tények által, melyek Magyarország politikai történetében örökké emlékeztetnek fontosságot fognak megőrizni. Hieronymi és Csáky gróf miniszterek a képviselőház elé terjesztették az anyakönyvek államosításáról és a zsidó vallás recepciójáról szóló törvényjavaslatokat. Fele a törvényhozói munkának, melyet a kormány egyházpoltikai programja kilátásba helyezett, e szerint konkrét törvényjavaslatokban a képviselőház előtt fekszik. Hozzátehetjük még, hogy a harmadik egyházpoltikai javaslat is, a vallás szabadgyakorlatáról szóló, ki van már dolgozva s legközelebb a parlament elé jut, tehát az egyházpoltikai program négy törvényjavaslata közül három már létezőnek és a korona által jóváhagyottnak tekinthető. Azok, a kik abban reménykedtek, hogy a szabadelvű reformok a korona ellenzésén meghiusulnak, mindenestre keserűen csalatkoztak, de ezért csak önmagukat és politikai naivságukat vádolhatják. Mert hihetetlen mértéke a naivságnak kellett a föltevéshez, hogy a korona, a mely az egyházpoltika miatt bocsátotta el a Szapary-kabinetet és a Wekerle-kabinetet egyházpoltikai programja alapján nevezte ki, ellenzése által el fogja fojtani azokat a törvényhozói csirákat, melyek, a parlamentáris talajba ültetve, megvalósítani vannak hivatva azt, ami a mostani miniszterelnök megbízatása körül a kardinális alapelvet képezte. Ha I. Ferencz József nem lenne az a lovagias férfi és az a szigorúan alkotmányos uralkodó, aki a valóságban, még akkor is képzelhetetlen lett volna oly eljárás, melyről az ellenzék álmodott. Mert a képviselők

alkotmány legelemibb követelményeivel sem fér össze az, hogy a korona meggátoljon oly törvényjavaslatokat, melyeket majd az egész népképviselőlet kíván s a melyek ezenfelül a határozottan formulázott célú képezték a hivatalban levő kabinet megalakításakor. Oly eljárás alkotmányos nonszens, eltekintve attól, hogy felségsértés, a hátsóajtó illetén politikáját feltételezni egyenes gondolkodásu, mindig őszinte királyunkról.

E szerint tehát számolni kell a ténynyel, hogy az egyházpoltikai program egész terjedelmében a törvényhozás elé kerül. És azok, akik remélték, hogy a konkrét javaslatok soha sem fogják megpillantani a világosságot, és akik így könnyű szívvel hitték a szabadelvű reformokat helyeselműnek, most tényekkel kell hogy igazolják szabadelvűségüket, melylyel oly nagyra voltak. Igen, most a nyilvánosság előtt kell színt vallani. A közvélemény nem oly ostoba, hogy taktikai fogások, halogató pártmanőverek, a kifogások és kopasz ürügyek politikája által megtéveszteni engedje magát. A régi rendszer, hogy az elvre megesküszünk és a részleteket agyonkritizáljuk, nem tart tovább. Vagy haladás, vagy reakció! Ez lesz a jelszó a közeli politikai harcban. Aki a javaslatok mellett küzd, azt igazi szabadelvűnek fogja elismerni és hirdetni a nemzet. Aki bármely ürügy alatt a javaslatok ellen fordul, az, bármily megvesztegetően hangozzék is phrasedológiája, a reakzionárius érzélem vádját nem hárithatja el magától. Az ország tetteket vár képviselőitől és tetteik szerint fogja őket megítélni.

A disz-szemle. Ami a király nehezteléséről szóló mesét illeti, azt megczáfolja az a hír, mely szerint ő felsége május negyedikén Budapestre érkezik, hogy az idevaló helyőrség főött megtartsa a tavaszi disz-szemlét. Már Budapest fő- és székvaros fejeinek szives fogadtatása a Hofburgban bizonyítja az említett híresztelések semmisségét. A király Budapestre érkezése most semmi

kétséget sem hogy fenne tekintetben. A fővaros lakosságán áll, hogy a leglovagiasabb uralkodó lelkesült fogadása által ünnepélyesen megmutassa, hogy a szeretet és tisztelet érzelmei a király iránt benne soha kialudni nem fognak és hogy a nemzet mire sem törekszik vágyóbban, mint hogy eszentul is részesüljön nemes királyának bizalmában és atyai hajlamában.

A miniszter erélye. Bécsből írják, hogy a delegációk ülésének idejére várják a magyar királyi kereskedelmi miniszter jelenlétét. Lukács miniszter, mint felteszik, a Déli vasut és a Duna gőshajózási társaság kérdésében értekeznek az illető tényezőkkel. Feszült várakozással tekintenek e tárgyalások elé, minthogy a magyar kereskedelemügyi miniszter magas koncepcziót és csöndes erélyt Bécsben teljes fontosságuk szerint tudják méltányolni.

A pénzügyi hatóságok — mint „P. H.” írja — az alájuk rendelt tiszti személyzet létszámában és viszonyaiban előforduló változásokat oly hiányosan és rendetlenül jelentik be, hogy a miatt a pénzügyminiszteriumban az állománykönyv rendszeres vezetése lehetetlenné válik. Ennek folytán a pénzügyminiszter elrendelte, hogy a pénzügyi hatóságok úgy az első kinevezések, mint áthelyezések, vagy nagyobb javadalmazással járó kinevezések esetén — tekintet nélkül arra, hogy a kinevezés, vagy áthelyezés felsőbb helyről, vagy az illető külső hatóság által saját hatáskörében történt — az ide vonatkozó adatokat esetről-esetre a pénzügyminiszterium központi számvevőségéhez közvetlenül küldjék be. Az eddig félvenként beküldött változási kimutatások pedig, tekintettel arra, hogy tisztviselői fizetéseket szabályozó törvény értelmében a fokozatos előléptetések naptári évnegyedek szerint fognak történni, eszentul minden naptári évnegyedet követő hó 3-áig lesznek beküldendőek. Egyes alkalmazottaknak állásukról való lemondása, elbocsátása, vagy elhalálása — az elbocsátás esetében a fennforgó indokok tüzetes megjelölésével — esetről-esetre úgy a miniszteriumhoz, mint közvetlenül a központi számvevőségnek bejelentendő.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

A szív logikája.

A beálló alkony sűrű félhomálya borult már a kis szobára, mikor a csendesen ábrándos leányt hangosan a nevének szólították. A hívás inkább a rideg parancs, mint lágy kérelem hangján ismétlődött, úgy, hogy a kis bohó madár félénken rebent föl drótkalitikájában, a virágok halkán bölintottak, valami hűvös szellő telakodott be a parányi ablakrészen s a vörös kandalló láng sustergeve aludt el. Az ekként konsternált kis szoba lakója, a lány fölkel s anélkül, hogy csak egy tekintetet is vetne a nagy, földig érő tükörbe, mely alakját a sötétes félhomályban kísértetszerű — fehéren sugározta vissza, átment a másik terembe.

Ott benn együtt ült a hadi tanács. A nagymama esztös hajával, komoly, mosolytalan ajkával. A jó mama, meg egy bájos ifju asszony örökösen kacagásra álló szájjal, aztán az elmaradhatlan öreg ügyvéd, aki látszólagos elmerüléssel szabadalt apró papírszeleteket egy fényes asztal ollóval, mialatt a pajszán asszonykának fülébe sugdosott hamiskodásaira igen diszkrétül mosolygott. A lány tiszteletudón esékolt keset a nagymamának, üdvözlé valamennyit és le akart ülni.

A nagymama intett kezével.
— Kérlek, maradj állva. Amit mondani fogok, azt úgy kell meghallgatnod.
A lány nevetni próbált.
Akkor hát én most vádolt vagyok.
Hirtelen végig gondolt az elmúlt napok

alatti minden tettere, vajjon mivel vádolhatják? Tegnap az utcán valaki elkísérte, de hiszen ő erről nem szólt senkinek, vagy talán ép ez a hiba? Affektált könnyűséggel kérdeste.
— Aztán mi a bűnöm?
— Semmi, kedves gyermekem! Hanem... mi téged férjhez akarunk adni.
— Ah!
Egészen elszápadt, megdermedt a meglepetéstől. A hadi tanács elnöke, az eszűthaju asszony, most már mosolygott is — derűlenül bár, de nyájasan, a jó mama félve sütötte le szemét, az ifju asszony biztatólag integetett nevetős szemével, az elmaradhatlan ügyvéd pedig olyan mosdulatot tett ollójával, mintha késs volna a még össze nem adott párt már is — elválasztani. Csak a lány maradt hidegen.
— Hát kíváncsi sem vagy völegényedre, vagy legalább nevére?
No nézd! Itt az arczépe nálam, csinos lovag ugy-e? Hisz ismered.
A leány egy futó tekintetet vetett a mosolygó szép férfi före, aztán megszólalt csendesen.
— Ismerem! A mult télen nagyon sokat táncoltam vele. Kísérom volt a korcsolyánál, a páhelyunkba is gyakran föl látogattam.
— No lám! Így egészen rendben van. Tudod-e, hogy nagyon sok diésrendő tulajdonsága van annak a fiúnak?
— Tudom. Nagy szerepet játszik a társaságban, mindenki rekonszenvez vele, mert előszékeny, finom és szerény.
— Azonkívül szép állás, szép jövedelem — toldta a nagymama.
— Később még többre viheti, mert szorgalmas és tehetséges — tevő hozzá a leány.

— Az asszonyka halkán odaszólt az ügyvédnek.
— Ni, hogy magasztalja, egész nekipirul. Tudtam. Minden lány szeret férjhez menni.
— Magasztalja, rossz jel — mormogta rá a gonosztevők tapasztalt védője.
— Tehát, folytatta a nagymama ünnepélyesen, édes leányom remélem nemsokára gratulálhatunk.
— De nagymama, hiszen én azért nem megyek hozzá.
Az ügyvéd ur ijedten ejtette le az ollót, a hadi-törvényszék riadtan nézett össze. Csak ő mosolygott, a leány!
— S miért nem? — kérdesték mindnyájan egyszerre.
— Mert nem szeretem.
Ime! ez az egyetlen fölhosztott argumentum, ami előtt el kell törpülni minden diésrendő, magasztaló szónak. Hasztalan minden rábessélés, kérdés, könyörgés, kényszerítés.
— Nem szeretem — felelte rá a leány egyszerűen, minden regényes szenvelgés, sóhajítás nélkül.
Az ügyvéd megkoczkástatott egy hosszú, komoly, fényes replicát, telve meggyőző érvekkel, ragyogó, frázisos ékesen szólással. Olyan szépen volt benne kifejtve a női hivatás eszménye s egy könnyelműen elhalasztott szerencse visszahozhatlan, késői megbánása, hogy képes volt a könyvekig meghatni. A leány komolyan meghatva hallgatta s mikor vége volt, őszinte megindulással nyújtotta neki a kezét.
— Gratulálok a szép eszónoklathoz.
Így beszéljen az ember a leányokkal ko-

Egy pár római czipő.

— Egy sarandok keservei. —

Tudvalévő dolog, hogy ez idén a ki csak szerető teheti sarandokol Rómába. Ez utra régóta készült helybeli szeretett káplánunk S ó k a Ignác tanár. Tudva azt saját utazásai s tapasztalataiból, hogy az uton ha valamivel, úgy kivált a czipő tisztántartásával van az embernek sok baja, mielőtt április 4-én vasutra szállt volna, egy pár gyönyörű orosz lakcipőt rendelt, a melyben a narancsok hazáját bejárando vala. Április 5-én esti 4 órakor fel is szállt a budai állomáson a büszkén prüszkölő, Itáliába robogó szeparát gyorsvonatra lakcipőjével együtt. Április 7-én reggel 9 órakor a czipő már a római köveseten feszített. Ez idő óta elvalaszthatlan társa volt e czipő a sarandok lábainak, annál is inkább, mert több czipője nem is volt. Április 8-án rajta volt midőn templomban (a szent Péterben) misézett, vele volt a bronzkapunál, vele a Kelemen teremben, rajta akkor, a midőn a pápa ő szentsége áldást mondott a magyar sarandokokra. Vagy talán ez még nem elég, hát mondok többet. Rajta volt a czipő a nagyszerű Tassó völgyben, rajta akkor, a midőn járkált a római katakombákban, rajta fényelt a vatikáni muzeumokban, s büszkén tartotta magát a tulajdonosa, látván hogy az összes muzeumokban becskeréki lakcipőjéhez hasonló nincsen. E czipőben nézte Flórencz nagyszerű utcáit, e czipővel lépte át Milánói dom kúszóbát, e czipőben fizetett Velenczében „Hotel de Lunában“ 60 krt kávéért, e czipőért és annak leporolásáért fizette 30 Sico harmincz lirával a szobát Bologne vendéglőjében.

E czipővel ellátva összehasonlítást tett a triestai és fumei kikötők között s azt találta konstatálni, hogy a fumei szebb mint a triestai, hiába még a magyar lakcipő is szebb és fényesebb mint az olaszországi, vagy akár az ausztriai. E czipőben lépte át végtére szerencsés hazaérkezése után az aszfaltrozni készülő aradáci ut porát a végre megnyugodott.

Azonban e drága czipő nem sokáig nyugodott. Már elutazása előtt voltak egyesek, a kik kijelentették, hogy e czipőt duplaáron veszik meg, de a tulajdonos nem egyezett az alkuba, hiába kevés czipő látja Rómát, hát ha még a tulajdonos is benne van, vajjon lehet-e az ily czipőn csak egy mir nix dir nix potomáron tudni? Bizonosan nem! Rómában sok mindenféle régiséget mutatnak, miért nem mutathatna egy becskeréki sarandok is évtizedek mulva püspök korában azt, hogy ime e czipőmmel lábamon hajtattam Gusztai bácsival egykor Quirinál felé s Piacia hegyről e czipőben néstem alattam elterülő Rómát. E czipő fájdalom nincs többé!

Nem hiába mondja a magyar közmondás, ha valamit nagyon kérnek, adjad el vagy ajándékozd el, mert nem lesz rajta áldás. Így van az, s így történt a római czipővel is. Kérték, megfizetni, duplánfizetni, túlfizetni akarták, de a jelszó ez vala: a czipő nem eladó. Ma éjjel egyszerre mintha csak valami római szellem megirigyelte volna, a sokat látott, vagyis a sokat lekopott czipő, egyszerre elvesztett; hová lett, mi lett belőle? Ki fogja hordani? Senki sem tudja. Hogy tegnap este még megvolt, azt konstatálja az egész ház, hova lett, nem tudja senki. Ellopták, elvitték, eltűnt.

A nagybecskereki rendőrségbe helyezem bizalmamat, s erősen hiszem, hogy visszakapom még ha a Tarpeji szikla alá is rejtetje el valami becskeréki parochián nagyon is ismerősenek s járatosnak látszó szellem. Megismerni, megismerem bárhol is legyen, mert hiszen római czipőm, a melyben igen sokszor ébren álmodoztam arról „extra Hungariam non est vita“. — Annak pedig a ki elvitte csak azt kívánom, kapjon benne oly tyukszemet mint én, a midőn egész nap Rómában maeskaféjekkel kikövezett utcákon barangoltam, mert bizonyára tudom, ha e kívánatom teljesül, akkor pro prime talán nem fog többé czipőt lopni, sőt visszaadja nekem a drága ereklye-czipőt annál is inkább, mert a ki e czipőt ismét birtokomba juttatja nemcsak borra, hanem sörrelvőt is adk neki.

S. I.

molyan. — Harmadnap a fiatal asszony sietve, lihegve rontott be hozzá.

— Kedvesem, nagy ujságot mondok! Már ismét egy kőr. Szörnyen meg lessem lepve. Az imént találtam az utcán s egész bizalmasan megsugta nekem, hogy mire készül. Ugyan találd már ki!

A néma, várakozásteljes tekintetre az asszony odahajolva a lány füléhez, bele sugott egy nevet, amitől arczát elborította a láng.

— Hogy elvörösödtél! Haragszol ugy-e? Igaság van. Bizony nagy vakmerőség egy „olyan“ embertől. Meg is mondtam neki, hogy hiába remél.

— Azt rosszul mondtad, mert én ehhez hozzá megyek.

— Ah, te tréfálsz!

— Nem tréfálek, hozzá megyek.

— Örültség! Hisz ismered, milyen állhatatlan hire van. Sok rosszat mond felőle a világ és semmi jót. Csélsap, kihágó, lump.

— Mindegy, hozzá megyek.

— Astán micsoda élet vár reád. Bizonytalan ekzisztencia, kevés jövedelem mellett. Küsdeni, nyomorogni fognál.

— Avval nem törődöm.

— Ó soha sem fog tudni igazán, méltón egy nőt becsülni, sem kitartóan szeretni. Sokkal ósább, felületesebb.

— Nem tudok csáfolni.

— És mégis hozzá mégy! De hát miért? A lánynak fölragyogtak a szemei, arca ki-gyuladt.

— Mert szeretem!

Gabika.

HIREK.

— Nemeskeblű főpap. Desseffy Sándor csanádi püspök újabb jelét adta annak, hogy meleg barátja a magyar közoktatásügynek. Szegeden megvásárolta harminczötezer forintért az Aleman-féle házat és az ottani tanítóképző-intézetnek ajándékozta.

— Uj vasut. Mint értesülünk, Heckler Károly horvát-kécsai birtokos a következő vonalra szándékozik vasutépítési engedélyt kérni: Párdány, Jánosföld, Ótelek, Öregfalu, Újvár, Aurélháza, Csene, Kécsa, Klári és Zsombolya. Értesülünk szerint eddig már 107,735 frt van jegyezve. E vasuti vonal kiépítését a megye közönsége annál nagyobb örömmel fogja üdvözölni, minthogy ezen járásban sem állami, sem törvényhatósági, sem bárminemű műut nem létezik, s így ha valahol, hát ezen a vidéken van szükség vasutra.

— Szeged uj plébánosai. A szegedi törvényhatóság tegnap két plébánost választott, természetesen némi korteskedések között. Így a szegediek nem méltányolták eléggé Kálmány Lajos érdemeit, a ki nemcsak mint író, hanem mint tudós is érdemeket szerzett. Mindezek daczára kisebbségben maradt s a papi állásokra Varga Ferenc kistelki plébánost és Jászay Géza szegedi segédlelkésszt választották meg. Megemlítjük még, hogy ugyan ezen városi közgyűlés a veszprémmegyei tűzkárosultaknak ezer forintot szavazott meg.

— Fényes esküvő. Temesvárról írják a punknak: Tegnap délelőtt 11 órakor esküdött örök hűséget Parlagi Kálmán és é. kir. tüzérfőhadnagy, dr. Parlagi Márton I. oszt. cs. és kir. nyug. főorvosorvos és egészségügyi főnök fia, Fehér Liza urhölgynek, Fehér Sándor és neje szül. Popp Irma leányának. Az esküvő a „Trónörökös“ szálloda első emeletén ment végbe s az esketést Szegény tábéri káplán végezte. Tanuk voltak: a vőlegény részéről Mihalovich Odön dr. torontálmegyei árvaszéki elnök és a menyasszony részéről Neoschil Alajos budapesti nagyiparos. Az esküvő után fényes lakoma volt a vendégek tiszteletére, ugyancsak a „Trónörökös“ szállodában.

— A tomaseváci állomás. Említettük annak idején, hogy a nagybecskerek pancsovai vonalon tervbe volt véve egy orlováti állomás is. Minthogy azonban a község nem volt hajlandó az építési költségekhez hozzájárulni, az építési vállalat eltért eredeti szándékából és elhatározta, hogy Tomasevácon létesít állomást, mely község 50 ezer forinttal hajlandó hozzájárulni, azon esetre, ha Orlovát sem állomást, sem megállóhelyet nem kap. A bizottság tegnap tartotta meg a helyszíni szemlét. Jelen voltak a kereskedelemügyi miniszterium részéről Heim min. tanácsos, Torontálmegye részéről Daniel alispán és Gyertyánffy Jenő dr., a t. h. é. vasutak képviselőjében Réczey Gyula főmérnök, a magy. kir. államvasutak részéről Szmaazsenka üzletvezető és Szölössy Kálmán mérnök, a vállalat részéről Heitzmann és Milkó urak, végül Tomasevácz előljárósa. A bizottság megállapította az állomás helyét és hozzájáró utakat. Az utakat nem a község építi, hanem azok költsége a megyei utalpból nyer fedezetet. Annak fenn-tartását azonban egyenlő részben a község, az uti pénztár és a vállalat tartoznak fedezni. Az állomás elnevezését illetőleg Daniel alispán magyar nevet indítványozott, ezt azonban Tomasevácz képviselői nem fogadták el.

— Vizállykodó oláh papok. Nagy Komlósról írják a „F. T.“-nak, hogy ott a gör.-kath. oláh pap között egy temetés fölött elkeseredett összeütközés keletkezett. Csoróján Juon gör.-katholikus gazdának meghalt a másfél éves gyermeke. Csorójának a gör.-keletiek temetőjében van családi sírboltja, miután kis gyermekét oda akarta eltemettetni, Pakácán Mihály gör.-keleti káplánhoz fordult. Pakácán azt a tanácsot adta, hogy csak úgy egyezhetik bele a gyermeknek a gör.-kel. temetőben való eltemetésébe, ha Csoróján áttér a gör.-kel. vallásra, a mit elvesztett gyermeke fölötti bánatában az meg is tett. Pakácán ezt tudomásul vette a nélkül, hogy az elbocsátó nyilatkozatot előbbi lelkészétől felmutatta volna és a gyermeket eltemette. A gör.-kath. lelkész Pakácánt a zsombolyai járásbírósnál az 1878. évi 53. t.-czikk 3-7. §-ai alapján vallás elleni kihágás miatt feljelentette.

— A gyermekek buzditása jótékonyaságra. Csáky Albin gróf kultuszminiszter a tanfelügyelőlétségekhez legutóbb leiratot intézett, melyben fölötte kívánatosnak tartja, ha a gazdagabb szülők gyermekeiben a jótékonyaság iránti érzéket fejlesztik. Megengedi tehát, hogy minden vese-

tése alatt álló iskolában perselyt állítsanak föl, melynek jövedelmét részben a tanítók, részben a tanítónők jótékony egyletei javára kell fordítani.

— A délvidéki telepítésekről. Bethlen András gróf földmívelésügyi m. kir. miniszter a következőleg nyilatkozik a telepítési törvényjavaslat indoklásában: A legutóbbi években a telepítő fontos szerepét majdnem kizárólag a kincstár végezte. Így telepített az, Temesvár mellett, az ugynevezett vadászerdőben szentesi lakosokkal egy 3156 kat. holdat tevő községet.

Nagybecskerek határában az 1873. évi XXII. törvényczikk értelmében kincstári birtokra való áttelepítésre jogosult torontálmegyei volt telepéseket telepített 5000 holdon és e telepet még 2000—3000 holddal megnagyobbítja.

Ugyancsak kiszorult volt telepéseket telepített a bács bodrogmegyei Bogojevő községéhez, ez ideig 55 családot.

Krassó-Szörény megyében Bálincz vidékén egy 3534 holdas telephelyre már megkötött az előzetes egyezség 210 csanádmegyebeli makói, illetve aradmegyei kisperegi teleppel, kik jó részben már el is foglalták telepeiket.

Szintén Krassó-Szörény megyében, Rakitta vidékén, most van felmérés és előkészítés alatt egy 4500 kataszteri holdas telephely, melyre a békésmegyei települési vágyók vettek figyelembe.

E telepkerületeken kívül a földmívelésügyi miniszterium kezelésében álló kincstári birtokok között azonban ma már alig találatik oly összefüggő nagyobb birtoktest, mely egy telepítvény létesítésére megkívántató kellekekkel birna, a mennyiben az összesen mintegy 50 ezer holdat kitevő birtok elszórva 97 község határában fekszik és pedig:

169, ötszáz holdon aluli darabban mintegy 10,000 hold;

500—1000 holdas 11 darabban 9100 hold; négy darabban 1000—2000 holdig terjedő birtokok összesen 5400 holddal, melyek csak kiegészítve volnának telepítésre alkalmasak;

a 8 nagyobb bérletben kiadott s a Duna árjának teljesen kitett 18,000 hold pedig a mentesítésre igényelt, aránytalanul magas költségek miatt telepítésre ma még alig jöhet szóba;

végre van még két birtoktest 3000—4000 hold kiterjedéssel, melyek telepítésre alkalmasak, az egyiknél azonban a folyamatban lévő tagosítás befejezése bevárando, míg a másikon előbb még az erdő kiirtandó és a Temes-Bega végleges szabályozási vonala megállapítandó; miért is ezek csak néhány év mulva jöhetnek tényleg telepítés alá.

— Távlovaglás. A Szabadkán állomásozó cs. és kir. huszártisztikar kilencz tagja Nagy-kikindára előrsi gyakorlatok czéljából távlovaglást rendezett. A tisztok f. hó 25-én reggel 6 óra után indultak s 11 óra felé értek Csókára, hol más napig maradtak. Csókáról 7 óra után reggel keltek utra s 11 órakor már Nagy-kikindára érkeztek, itt a 3. számú huszár ezred tisztjei fogadták őket. Tegnap aztán T.-Kanizsán keresztül Szabadkára visszautaztak. A 14 mérföldnyi ut után a lovak a legjobb kondícióban voltak.

— Elcsipett aranyember. Egyik aradi pénzüntetbe bement Török Márton ácssegéd és a kirakatban levő aranyak közül megvett egy darabot. Később ismét visszament oda és az aranyát kicserelelte egy másikkal, mely neki jobban megtetszett. A vásárlás után egyik tisztviselő észrevette, hogy négy Napoleon-arany hiányzik a tából, melyben az ácssegéd a vásárlás alkalmával kotorázott. Azonnal utána küldött az ácslegénynek, de már nem lehetett utolérni. Rövid idő mulva ismét elment az üzlet előtt Török s a mint meglátták, a tisztviselő behívatta őt a pénzüntetbe s kérdőre vonta az eltűnt négy arany miatt. Török erősen szabadkozott, sőt kész volt megengedni, hogy megmotoszák. A motozásnál azonban felsült, mert ruhájából kiesett egy Napoleon-arany. Azonnal rendőrt hívtak, a Törököt bekísérte a rendőrséghez. A vállatásnál kiderült, hogy Török lopta el a négy aranyat s hármát már el is költötte a korcsmákban. Török Miskolcra való, most hely nélkül lézengett Aradon és több lopásnál szerepelt.

Irodalom és művészet.

* Rendkívüli érdekes és becses tartalommal jelent meg a „Képes Családi Lapok“ legutóbbi 18-ik száma. Bevezetésül hozza Tábori Róbert „Küzdelmek“ című érdekes hosszabb elbeszélésének folytatását, mely után egy igen érdekes francia beszély következik, Murányi Kornélia kitünő fordításában. Legjobb értéket képezi azonban Tolnai Lajos nagyérdékű „Sokat adjon az Isten“ című elbeszélése, melyre különösen felhívjuk olvasóink figyelmét. Megemlítésre méltó még a magyar írók egyik kitünőségének, Nagyvárady Mirának „A triumvirátus“ című elbeszélése. Társadalmi és ismeretterjesztő czikkek, humoros apróságok, irodalmi ismertetések rekesztik be a közlemények sorozatát, ismét és ismét bizonyoságot téve arról, hogy a „Képes Családi Lapok“ a legjobb és legolcsóbb szépirodalmi hetilapok egyike. Mutatvány-számokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése április 28-án.)

Budapest, április 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház ma Bánffy Dezső br. elnöke alatt ülést tartott és folytatta a néptanító fizetésekről szóló törvényjavaslat tárgyalását.

Bánó József, Sággy és Sima Ferencz kifogásolták a minimumot, s még a 400 forintot sem találták elégnek arra, hogy abból egy tanító megélhessen.

Schwartz Gyula és Berzeviczy Albert államtitkár higgadt és okos beszédben hivatkoztak az ország pénzügyi helyzetére, mely nem tűri meg a nagyobb megterhelést.

Ezután Polónyi kezdett beszélni, és festette a tanítók nyomorát, akik — szerinte — kapálással és borbélymesterséggel keresik a kenyerüket. Azért követeli az egységes állami néptanítást és az ingyenes népoktatást és erre nézve javaslatot nyújt be.

Ülés végén Lukács miniszter és Wekerle miniszterelnök feleltek a hozzájuk tett interpellációkra. A ház válaszként tulnyomó többséggel tudomásul vette és elhatározta, hogy hétfőn nem tart ülést, mert számos meggyűlés lesz a képviselők ott lesznek elfoglalva.

Ülés vége 2 órakor.

A király itthon.

Budapest, április 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Illetékes oldalról vett értesülés szerint a király május 5-én és 6-án Budapesten általános kihallgatást fog adni.

A királyné utazása.

Budapest, április 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) A királyné elhagyja Korfút s onnan Miramaréba megy, ahol Mária Valéria főhercegnő és Ferencz Salvátor főherceg már várnak rá és a királynét elkísérik a lainzi kastélyba, ahol több hétig fog időzni.

A római ünnepek.

Budapest, április 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) A német császári pár folytonos óváció tárgya Rómában. Azokat az utakat, a melyeken keresztül ő felségeik és a többi fejedelmi vendégek a Quirinálból a pályaudvarba hajtottak, lelekesült néptömeg lepte el, zajosan éljenezve a királyi párt. A vonatot, melyen utaztak, ifju Kossuth Lajos mérnök, Kossuth Lajos fia vezette.

Az új államtitkár.

Budapest, április 28. (A „Torontál” ered. távirata.) A hivatalos lap mai száma közli Miklós Ödönnek földmivelésügyi miniszteriumi államtitkárrá való kinevezését. Miklós tegnap választói közé utazott, hogy letegye mandátumát. Az egész Borsod vármegye előkelősége Mezőkövesden, a megye határszélén várta, s a berobogó vonatot a Rákóczi induló hangjai fogadták. A választók nevében Tarnay Gyula járásbíró mondott üdvözlő beszédet, amiért Miklós meghatva mondott köszönetet.

Jókai kitüntetése.

Budapest, április 28. (A „Torontál” ered. távirata.) Kassáról sürgönyzik, hogy Kassa város törvényhatósága tegnap tartott ülésén Jókait nagy lelkesedés közt díszpolgárává választotta. A város ez alkalommal 500 forintot szavazott meg a veszprémi tüzkárosultaknak.

A helyes egyház politika.

Budapest, április 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Aradon tegnap nagy vita volt, a kormány egyházpolitikája felett. A papság heves támadást intézett a kormány ellen, végre igatott szóharos után bisalmat szavaztak a kormánynak.

Közgazdaság.

Délutáni tőzsde.

Budapest, április 28. (A „Torontál” ered. távirata.) Gabna: Buza tavaszra 7.83—85. — Buza ősre 7.83—85. — Tengeri máj.—jun. 8.20—22 — Tengeri jul.—aug. 4.76—78. — Káp.r. aug.—szept. 4.76—78.

Erték: Osztrák hitr. 498.99. Magyar hit.r. 615.20.— Magyar aranyjárdék —. — Kor.jár. —. — Áll. v. 15.10.20 Déli vasut 214.—. — Rima-murányi 111.75. — Leszámitoló bank.r. —.

Délután 4 órakor: Osztrák hitelbank —.

Sertésvásár.

— A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok távirata, április hó 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hizott sertésárak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgon. felüli sulyban) 46—47 krig. Öreg közép (páronkint 300—400 klg. suly) 45—46 kr. Fialat nehéz (páronkint 320 klgon felüli sulyban 49—50.5 krig. Fialat közép (pkint 251—320 klg. sulyban) 49.5—51 krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgig terjedő sulyban) 47.5—49 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgon felüli sulyban) 46—47 kr. Közép (páronkint 220—280 klg. sulyban) 46—47 krig. Könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő sulyban) 46—47.5 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban) 47—48 krig. Közép (pkint 220—260 klg. sulyban) 47—48 krig. Könnyű (pkint 220 klgig terjedő sulyban) 46—47 krig. Sertéslétszám. 1893. április hó 24-én volt készlet 159,214 drb. 1893. április 25 ik napján felhajtott 3638 drb. április 26 ik napján elszállított 1629 darab, április 27-án maradt készletben 161,223 darab.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

A magy. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint Tápió-Szele-Farmos állomás neve, kereskedelemügyi magy. kir. miniszter ur ő nméltóságának rendeletéből Tápió-Szele lett átváltoztatva. Budapest, 1893. április hóban. A magy. kir. államvasutak igazgatósága.

REGÉNY-CSARNOK.

Málnássyné.

— Elbeszélés. —

Irtá: Scossa Dezső.

44-dik folytatás és vége.

Milyen bohó két gyerek ez! Szeretik egymást és nem lehetnek egygye, mert az egyik büszkébb mint kellene, a másik rátartósabb hogyesem engedne. No bizony e miatt nem érdemes, hogy hiába epedjenek egy a másért. Ki kell békíteni őket; nem, elég less szemét kinyitni ennek az önefű, makacs urfnak, astán majd megtalálja magától a helyes utat, a mely olyan üdvösséghez vezet, mit térdén állva kellene lekönyörögnie.

A jószágos arca ismét átváltozott felhőkkel terhelt villámos égbolttá, a mely retentő robajával félelmet kelt és megijeszt. Nem kímélte azt, a kinek megselezítését öseljál tüste s először feltárta helyzetét s a jövőt a mely reá vár, ha tovább is azoknak a véa gonoszoknak kezei alatt marad. Assal gyanusította, hogy tán életét és véréit lekötötte nekik s mikor szavainak hatását észlelni kezdte, kötelességekkel hosakodott elő. Oh! ezeket Sándor leginkább érester. Végül astán óvatosan, lassan feltárta előtte a szép asszony jóindulatát, érdeklődését és titok pecsétje alatt megsugta, hogy még most is, mindennek dacára, szereti. Igen bison, sőt talán megbocsátani is képes.

Az csakugy nyelte a szavakat a nagyasszony ajakáról, mohó vágygal fürkészve a nyomok után, melyekből következtetéseit vonta. Édes, élvesetes hang volt az most előtte, mely a szép öavegy bánatos elborulását, könyeit, ártatlan szivének érseimelt egyenkint feltárta. A nőiesség jogainak elismerése mellett, kezdte belátni azt is, hogy annak joga volt ssámonkérni tőle egy ellene irányuló cselekmény érthetetlen rugóit és csak önbecsét nevelte, mikor feltétlen hittel nem adózott hiselgő szavainak.

Papp Gáborné még tovább ment. Megjelölte előtte az utat, a mely egy lovagias férfi előtt es esetben nyitva áll, rábeszélte, hogy a szép fiatal nőtől bocsánatot kérjen, hajtsa meg előtte bűnbánólag fejét és tegye jóvá mindast a keserűséget a mit okozott.

Sándor mint az engedelmes gyermek hallgatja meg a nagyasszony szavait. Több bölese-

ség volt azokban — úgy hitte — mint akár az irásban, mert szivébe a megnyugvás érését költöztették. És nagy buzgalma annyira ment, hogy reposs keble örömetől östönözve, azonnal utnak akart indulni és jóakarója kezeit csókolgatta.

Ettől astán vissza kellett tartóztatni. Ilyen körülmények között és ilyen ábrázattal, egy mulatásban töltött éjszaka után, valóban nem lett volna ajánlatos a szép övegy elé állani. E helyett szépen megismogatta az arcsát, és hazaküldte pihenni, assal a binstatással, hogy ha ki-aludta magát, a delután folyamán kövesse ast a mit a szive parancsol. Igen, semmi egyebet, mert hiszen ő is csak annak a sugalmazásából merítette östönzésére a bátorságot. Es ujra meg ujra elmondta azt, nehegy ast higgye, mintha talán a közbenjárás a kettőjük összebészéléséből származott volna.

Korda Sándor a nagyasszony védárnnyai alatt megszökhett a özimborák társaságából és sietett haza, kerülve az ismerősökkel való találkozását, mintha attól félt volna, hogy benső örömet leolvassák az arcsáról.

A vig társaság mind jobban belemegedve a mulatásba, csak későn vette észre szökését. Lealacsonyító dolognak tartatott az a kimondtak róla, hogy „gyengül”, — kárpótlásul felráván Báttik Pistát, a ki azonnal szomjazott. Es a nagyasszony ezzel a sok duhajjal igaz örömmel és szivességgel vessződött, sőt ebédet is kész volt teremteni számukra, gyönyörködve legeltetvén szemeit az édes urán, a ki olyan jól mulatott ezeknek a fiuknak tréfái, gonosz élcei és eselekedetei fölött.

De egy alkalmas perczen csak eltűnt ő is, keresve magának egy nyugalmas szogot, a hol benső örömet közelhette. Astán az egyik eselédet lóhalálában futtatta vele a Málnássy kastély felé. Nem volt abban sem leleplezés, sem körüírás, csak az a száraz tény, hogy delután vendég érkezik.

Korda Sándor husszu, jótékony álom után felébredve, sietett felöltödni, hogy jelentőségteljes látogatását megtegye. Annyira otthonos volt már ennek a szükségében, mintha álmba is folytatódott volna az az eszmemenet, a mi ébrenlétében egészen elfoglalta. Nem volt ideges, nyugodt mérséklettel készült fel és gondosan öltözött. Az imént még álmos szemei visszanyerték élénk fényüket. Termete kiegyenesedett s holló fekete haja ragyogón omlott le homlokára.

Milyen böles, milyen okos asszonynak tűnt fel most előtte jóakarója, milyen elhagyatottnak élete, a mely nélkül a meghasonlás martaléka leendett. Megállapodott benne, a mit mondani fog, miközben a makacs, az erős akaratu fő engedékeny bűnbánóvá változott s szivét mindinkább elszorolni érester, minél közelebb jutott céljához.

Papp Gáborné lakása előtt elhaladva még hallotta a mulatók sajongását, a sene hangját. Meggyorsította a lépteit és sietve haladt a házak mellett tovább.

Odább a Málnássy-féle szürke lovak vonták a régi osaládi brundusiumot, mely tele volt ládák- kal és katulyákkal. Tudta, hogy azon Elsa kis-asszony távozik és bucsut intett felé. Astán hirtelen ott találta magát, szemben a nagy kapu-bejárat körorozslányaival. Milyen régen nem volt itt, milyen nagyon sajnálta az elszalajtott perczek mézét, melyek után oly sokszor hiába vágyott.

Astán belépett, szemeit fürkészve hordozván végig a kastély ablaksorán. Es valóban megpillantotta, a kit keresett. Azok egyikében ott mosolygott, Aranka szőke fejcsékeje. Várt reá és est nem titkolta. Mint a gyermek, ugrándozott felfelé a lépcsőkön s szivéről leestett az aggodalom ólomsulya. Most már hitte, hogy élte boldogsága megnyílik számára, tudta, hogy a nő annak a kit szeret, szeszélyből származó kis bántalmi ellen is fellázad, de ha indulata elragadja mélyebb sérelmet is megbocsát.

Nyilttér.*

Nyilatkozat.

Mi alulírott kömives-mesterek ma tartott értekezletünkön elhatároztuk, hogy azon követeléseknek, melyeket a helyben dolgozó kömives-segédék velünk szemben támasztanak, nem felelünk meg.

Egyidejűleg figyelmeztetjük a segédeket, hogy kellő munkaerőkről gondoskodtunk, s így a szándékolt sztrájkjal semmit sem fognak elérni. Tudtukra adjuk azt is, hogy mindazon kömives-segédék, kik hétfőn beszüntetik a munkát, azonnal el fognak bocsátatni.

Nagybecskereken, 1893. április hó 27-én.

A nagybecskereki kömives-mesterek.

* Az e rovat alatt közölttekért nem vállal felelőséget a szerk.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatára: Hoitsy Jenő.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892. évi október hó 1-től.

Nagybecskerek—Nkikinda				Nagybecskerek—Versecz				Versecz—Nagybecskerek				Szécsány—Párdány			
Sz. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	T. sz.	Sz. v.	V. v.	T. sz.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.
Párdány ind.	—	—	350	Budapest ny.p.u.ind.	630	—	—	Temesvár ind.	—	12—	—	—	—	—	—
Versecz "	—	—	220	Temesvár "	950	—	—	Báziás "	415	1145	—	—	—	—	—
Nagybecskerek "	550	12—	720	Nagykikinda "	305	—	—	Versecz . . . "	550	220	—	—	—	—	—
Ellemér . . . "	608	1221	744	Nagybecskerek "	815	—	—	Verseczrét . . . "	557	225	—	—	—	—	—
Melencze . . . "	630	251	816	Nagybecskerek-	—	—	—	*Temespaulis . . . "	603	232	—	—	—	—	—
Kumán . . . "	646	111	837	Bégapart . . . "	822	410	—	Bethlentanya . . . "	611	242	—	—	—	—	—
Törökbecse-Aracs "	711	149	919	Lázárföld . . . "	850	443	—	*Szivattyutelep . . . "	622	255	—	—	—	—	—
Beodra . . . "	745	229	1004	*Pusztá Kenderes "	856	451	—	*Laudontanya . . . "	629	304	—	—	—	—	—
Karlova . . . "	756	242	1022	*Lajosmajor . . . "	902	459	—	Nagymargita . . . "	637	313	—	—	—	—	—
Nagykikinda (v.) érk.	836	330	1113	Szárca . . . "	916	523	—	Zichyfalva . . . "	649	325	—	—	—	—	—
Temesvár "	—	520	424	Szécsány (vend.) érk.	929	538	—	Györgyháza . . . "	701	340	—	—	—	—	—
Budapest "	120	—	710	Szécsány . . . ind.	944	553	—	Szécsénfalva-Ráros-	—	—	—	—	—	—	—
				Bóka . . . "	957	608	—	Istvánvölgy . . . "	716	357	—	—	—	—	—
				Kanak . . . "	1014	628	—	*Olécz . . . "	724	407	—	—	—	—	—
				*Olécz . . . "	1023	640	—	Kanak . . . "	733	419	—	—	—	—	—
				Szécsénfalva-Ráros	—	—	—	Bóka . . . "	749	438	—	—	—	—	—
				Istvánvölgy . . . "	1032	657	—	Szécsány (vend.) érk.	800	452	—	—	—	—	—
				Györgyháza . . . "	1042	711	—	Szécsány . . . ind.	410	810	507	—	—	—	—
				Zichyfalva . . . "	1054	736	—	Szárca . . . "	427	824	524	—	—	—	—
				Nagymargita . . . "	1109	755	—	*Lajosmajor . . . "	441	837	537	—	—	—	—
				*Laudontanya . . . "	1118	804	—	*Pusztá Kenderes "	450	843	546	—	—	—	—
				*Szivattyutelep . . . "	1126	813	—	Lázárföld . . . "	501	851	557	—	—	—	—
				Bethlentanya . . . "	1139	827	—	Nagybecskerek-	—	—	—	—	—	—	—
				*Temespaulis . . . "	1147	837	—	Bégapart . . . "	532	915	6 ⁵	—	—	—	—
				Verseczrét . . . "	1155	846	—	Nagybecskerek érk.	—	—	635	—	—	—	—
				Versecz . . . érk.	1159	850	—	Nagykikinda . . . "	—	—	1113	—	—	—	—
				Báziás . . . "	325	1115	—	Temesvár . . . "	—	—	424	—	—	—	—
				Temesvár . . . "	316	—	—	Budapest . . . "	—	—	710	—	—	—	—

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (600—599) vannak megjelölve.

A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

H i r d e t é s e k.

15818. sz. 1893.

(255—3.1)

Pályázat.

A nagykikindai gymnasiumnál betöltendő tanári állásra, melyre ha rendes tanár alkalmaztatik évi 1200 frt fizetés, 200 frt lakpénz és a törvényes nyugdíjra való igény, ha pedig helyettes tanár alkalmaztatik évi 800 frt jutalomdíj élvezete van egybekötve, ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen állásra a magyar és latin nyelvből közép iskolai képesítéssel bíró egyének pályázhatnak.

A pályázók a nagykikindai gymnasiumi bizottság elnökségehez címzett folyamodványukat, melyben életkoruk, vallásuk, családi állapotuk, hadkötelezettségi viszonyuk, végzett tanulmányaik, képesítők, nyelvismereteik, eddigi netaláni szolgálataik okmányokkal igazolandók, ha szolgálatban vannak előjárásuk utján minősítési táblázattal, különben pedig közvetlenül Nagybecskerekre Torontálvármegye alispánjához folyó évi május hó 25-ig küldjék be.

Kelt Nagybecskerekén, 1893. évi április hó 26-án.

Daniel, alispán.

3001. tkvi sz. 1893.

(260—1.1)

Árverési hirdetmény.

A nagybecskereki kir. törvényszék mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csávossy Ignác csávosi lakos végrehajtónak, Sztoján Pável románzászcsai lakos végrehajtást szenvedő elleni 1303 forint 67 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék kerületében lévő Románzászcsa községi 36. sz. tjkvben 91. és 92. hr. sz. a. felvett 38. sz. ház és 800 □-öl beltelek, ugy a 822. hr. sz. alatt felvett 800 □-öl pótkert, tehát a végrehajtáson kívül álló társtulajdonosok Sztoján Nikola, Sztoján Petru, Sztoján Marko és Sztoján Todor jutaléka is 70 forint kikiáltási árban 1893. évi május hó 30-ik napjának délelőtti 10 órájkor Románzászcsa községében tartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Az árverésre kitűzött birtok csak a kikiáltási áron, vagy azon felül lesz eladandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10 százalékát, vagyis 7 forintot készpénzben, vagy az 1881: LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november

hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telexkönyvi irattárában s a románzászcsai községi előjárásnál megtekinthetők.

Kelt Nagybecskerekén, 1893. évi április hó 16-án, a kir. törvényszék telexkönyvi hatóságánál.

Hadzsics,

kir. törvényszéki bíró.

5371. k. i. sz. 1893.

(253—3.1)

Hirdetmény.

Nagybecskerek r. t. város hatósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a város tulajdonához tartozó és a Muzslyán levő k. holdnyi szántóföldnek mint nemkülönb a német negyedben fekvő 1 hold 343 □-ölyni pótkertnek a folyó évi november hó 1-től három egymásután következő évre leendő bérbeadása végett f. évi május hó 10-én délelőtti 9 órakor a II. tanácsnoki irodában nyilvános árverés fog tartatni.

Miről a bérelni szándékozók a 128 frt 63 kr. illetve 17 frt 10 kr. kikiáltási árnak megfelelő 10 százalékos bánatpénzzel ellátva ezennel meghivatnak.

Az árverési feltételek az árverés napjáig a hivatalos órákban a számvevői hivatalban naponta betekintheők.

Kelt Nagybecskerekén, 1893. évi április hó 21-én.

Krsztics János,

polgármester.

5618. és 5644. ki. sz. 1893.

(252—3.1)

Pályázati hirdetmény.

Nagybecskerek város részéről az ujonnan épülő polgári iskola berendezéséhez szükséges padok, táblák, szekrények, mozdó készletek, asztalok stb. beszerzése és szállítása céljából szóbeli és zárt ajánlati pályázat és hirdetmény nyittatik.

A szóbeli árlejtés megtartására határnapul 1893. évi május hó 9-én délelőtti 10 órája tüzetik ki, Nagybecskerek város-háza II. tanácsnoki irodában, 50 kr. bélyeg és 400 frtnyi óvadékkal ellátott zárt ajánlatok pedig a fenti év és hó 8-án délután 6 óráig adhatók be a polgármesteri hivatalnál, később beérkezett ajánlatok figyelembe vételét nem fognak.

A szóbeli árlejtésen résztvenni szándékozók tartoznak az árlejtés megtartása előtt az annak megtartásával megbízott tanácsnok kezéhez 400 forint bánatpénzt letenni.

A város fentartja magának azon jogot, hogy a beérkezett írásbeli ajánlatok és szóbeli ígérek között szabadon választhasson.

Szállítási határnapul 1893. évi augusztus hó 15-én tüzetik ki és minden elkészt nap után a vállalati összeg 10 százaléka a vállalkozó terhére bírságként levonandó léssen.

A költségvetés és rajzok az árverés napjáig a hivatalos órákban naponta betekintheők a II. tanácsnoki irodában.

Kelt Nagybecskerekén, 1893. évi április hó 24-én.

Krsztics János,

polgármester.

3842. kig. szám 1893.

(254—3.1)

Pályázati hirdetmény.

Szaján községben a községi szülészónői állás megüresedvén, ezen évi 80 frt készpénz és minden szülészónői segédkezés után 1 frtban megállapított látogatási díjjal járó állásnak betöltésére pályázat nyittatik. Felhivatnak pályázni óhajtok, hogy szülészónői oklevéllel felszerelt kérvényeiket folyó évi május hó 15-ig hivatalomnál nyújtsák be.

Kelt Nagyikindán, 1893. évi április hó 24-én.

Grób, főszolgabíró.

2980. kig. sz. 1893.

(259—3.1)

Pályázat.

Torontálmegye csenei járásához tartozó Szerbcsene községében lemondás folytán üresedésbe jött és utólagos havi részletekben fizetendő évi 300 frt fizetéssel egybekötött irnoki állásra pályázatot nyitok.

Felhivatnak ennél fogva mindazok, akik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint eddigi alkalmazásukat igazoló bizonyítványokkal felszerelt kérvényüket folyó évi május hó 17-ik napjáig annál inkább nyújtsák be, mert később beérkezett figyelembe venni nem fogom.

Csene, 1893. évi április hó 25-én.

Chemez János,

h. főszbíró.